

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2953/2019
25.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ... коју заступа пуномоћник Славица Николић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „ББ“ из ..., ради проглашења извршења недопуштеним, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 725/18 од 26.02.2019. године, у седници већа одржаној 25.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 725/18 од 26.02.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 725/18 од 26.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 725/18 од 26.02.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Вршцу П број 432/18 од 09.07.2018. године, којом је одбијен тужбени захтев тужиље, за утврђење да је извршење одређено закључком о извршењу И. Ивк. Бр. 768/14 од 09.02.2015. године и закључак о спровођењу извршења И. Ивк бр. 768/14 од 12.05.2015. године, коју је донела јавни извршитељ Милица Џаковић Бојић из ... недопуштено и да се обавезе тужени да тужили надокнади трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Ревизију изјављује с позивом на члан 404. ЗПП, због потребе разматрања правних питања од општех интереса и у интересу равноправности грађана и новог тумачења права.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради

уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужиле. У конкретном случају, не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса, односно правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе јер није одступљено од праксе у примени чланова 108-112. Закона о извршењу и обезбеђењу, односно члана 50. раније важећег Закона о извршењу и обезбеђењу. У нижестепеним пресудама изражен је правни став да право на приговор има само треће лице које сматра да има неко право које спречава извршење, да се треће лице може у одређеном року упутити на покретање парничног поступка против извршног повериоца ради утврђења да је извршење на предмету недозвољено, те да је подношење тужбе за недопустивост извршења, право које припада само трећем лицу, а не и странкама у извршном поступку. Како тужила није благовремено изјавила приговор не решење о извршењу, оно је постала правноснажно, због чега не може у парничном поступку отклонити његово правно дејство, из којих разлога су судови одбили захтев тужиле, а који став не одступа од става Врховног касационог суда по том питању израженом у бројним одлукама. Тужила у суштини оспорава утврђено чињенично стање, из кога разлога се с позивом на члан 404. став 1. ЗПП ревизија као изузетно дозвољена не може изјавити, већ само због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради утврђења недопустивости извршења поднета је суду 20.02.2018. године. У тужби, а ни у току поступка није означена вредност предмета спора.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору који се не односи на потраживање у новцу, а у коме вредност предмета спора није одређена нити се она може утврдити из одређене и наплаћене судске таксе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић